

Miljøministeriet

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 2021-4288
Den 13. januar 2022

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 339 (MOF alm. del) stillet den 17. december 2021 efter ønske fra ikkemedlem af udvalget (MFU) Pia Kjærsgaard (V).

Spørgsmål nr. 339

” Ministeren har tilkendegivet, at de græssende dyr på statens arealer ikke skal sulte. Vil ministeren redegøre for, hvordan det kan være sandt, når formålet med at udsætte græssende dyr i naturnationalparkerne uden tilskuds fodring er, at dyrene skal blive så sultne, at de græsser vegetationen helt ned? Dvs. at ideen med at udsætte dyrene fortabes, hvis dyrene ikke sulter.”

Svar

Det er ikke rigtigt, at formålet med at udsætte dyr i naturnationalparker er, at dyrene skal blive så sultne, at de græsser vegetationen helt ned.

For en redegørelse om græsningstryk ved brug af græssende dyr i naturpleje vil jeg henvise til rapporten ” Skovgræsning med biodiversitetsformål” fra IGN v. Københavns Universitet.

I en ekspertudtalelse fra 2020 om genopretning af biodiversitet og økosystemer i Danmark, der er afgivet i forbindelse med det danske IPBES-samarbejde fra en lang række universitetsforskere i biodiversitet beskrives, at græsningstrykket blandt vilde planteædere ligger under det naturlige græsningstryk. Det fastslås ydermere, at græsningstrykket fra landbrugsdyr i traditionel naturpleje typisk er en del højere end det naturlige græsningstryk, da tætheden af dyrene er høj, da dyrene kun er på arealerne i en kort periode eller tilskuds fodres. Desuden beskrives det, at man får den bedste tilnærmelse af det naturlige græsningstryk i naturpleje ved at praktisere helårsgræsninger med det antal dyr, som kan klare sig igennem vinteren uden tilskuds fodring. For en nærmere beskrivelse heraf henvises til ekspertudtalelsen.

For hver naturnationalpark skal der udarbejdes projekt- og forvaltningsplaner, hvori Naturstyrelsen bl.a. redegør for, hvordan de vil sikre det optimale græsningstryk til, at biodiversiteten kan udvikle sig i netop det område. Det er hverken korrekt, at dyrene skal græsse vegetationen i bund eller at dyrene skal sulte før at det gavner biodiversiteten. Store dyr er en nøgelfaktor for biodiversitet og økosystemfunktioner både gennem græsning, men ligeledes gennem de andre forstyrrelser de skaber, herunder spredning af frø samt omsætning og spredning af organisk materiale.

Lea Wermelin

/

Charlotte Brøndum